

starinoslovjem, sestavljen je z redko natančnostjo in vestnostjo po vseh dozdej tiskanih virih, in delo je bilo tem težavneje, ker se ti viri nahajajo ne samo po knjigah, ampak zlasti tudi po raznovrstnih strokovnjaških in političnih časopisih. A čem težavneje in koreniteje je to delo, tem hvaležnejši bodo zanje vsi prijatelji domače zgodovine njega sestavljatelju gospodu c. kr. vladnemu svetovalcu Antonu Globočniku.

Anton Chittussi, sloveč češki slikar, razstavil je o Velikinoči v dvorani ljubljanske redute svojo pokrajinsko sliko: »*Pogled na Prago*«. Slika, ki obsega 20 m² in je cenjena baje na 30.000 gld., predločuje nam stostolpo prestolnico češkega kraljestva s prostrano okolično panoramo o pomladanskem jutru in sicer s takozvane ptičje perspektive. Spredaj po vsi širjavi slike je sadonosni vrt Stragovskega samostana. Po njem cvete raznovrstno sadno drevje: jablane, hruške, češnje, slive, breskve itd. Za tem vrtom prostira se po slikinem osredji počez takoimenovana Mala strana. Nji na levo gori na holmu stoje starodavni Hradčani s kraljevskim gradom in cerkvijo sv. Vida. In onostran Vltave, šumeče po sredini tja doli v megleno ozadje, razvrščeni so glavni predali zlate Prage: Staro in Novo mesto, takozvano Judovsko ali Jožefovo mesto, Zofijin otok, Karlinsko predmestje itd. Razprostranemu obmestju ob straneh in v perspektivnem njegovem ozadji okrog razgreba se brdovita, z nežnim pomladnim zelenjem prepredena okolica z raznimi predmestji in selišči. Nad obmestjem, iznad katerega se dvigajo mnogobrojne cerkve s svojimi kupolami, zvoniki in stolpiči, valé se gosti dimovi oblaki iz raznih tovarniških dimnikov in po širni okolici, zlasti doli po Vltavinem obrežji kadí se zorna jutranja megla . . .

Vsa slika je izdelana z veliko marljivostjo in z občudovanja vredno vztrajnostjo. Vešč strokovnjak v slikanji pokrajinskih prizorov izbral si je kaj ugodno stališče, od koder se mu je veličastna stolica njegove domovine prikazala v najslikovitejšem pokrajinskem položju. Jako mojsterski je ubral širno obmestno skupino z neprecizno okolično pokrajino v harmonično celoto veličastne panorame. In kakor je dal vsi svoji sliki, bodi v arhitektonskem ali v pokrajinskem pogledu, mehke in plemenite obrise, istotako jo je obilil z nežnim, prozornim in jasnobojnim koloritom, da se nam dozdeva, kakor bi jo bil nadihal na platno lahen pomladni vetrič . . .

Chittussi je specialist v slikanji pokrajin. V kratki dobi svojega delovanja naslikal je nad tristo pokrajinskih prizorov. Njegovo ime slovi po vsi Evropi in njegove slike, katere razstavlja že celo desetletje v pariškem »Salonu«, razširjene so po vsem Francoskem, po Belgiji, da, i onostran oceana, po Ameriki. Slikarstvu se je učil najprej v Pragi, potem v Monakovem in naposled v Parizu. Zdaj biva zopet v Pragi. Ker se nahaja v najlepši dobi svojega življenja, nadejati se nam je od njega še mnogo enakih umotvorov, s katerimi proslavlja preslikovito svojo domovino. V. H—z.

Janko Jurković, jeden prvih hrvaških književnikov, umrl je v Zagrebu dne 20. marcija t. l. Janko Jurković se je porodil l. 1827. v Požegi, kjer je dovršil ljudske in latinske šole. V Zagrebu je slušal tedanja filozofijska tečaja, šel v duhovno semenišče, a 1848. leta je izstopil ter se učil pravdoznanstvu na pravniški akademiji zagrebški. Že takrat je bil sotrudnik Gajevih »Narodnih Novin«. Za nemške vlade je opustil prava ter šel za suplenta na zagrebško gimnazijo; leta 1854. in 1855. se je na Dunaji pripravljaj za skušnje iz klasične filologije; leta 1855. je postal profesor na gimnaziji oseški, potem na zagrebški, a leta 1862. je prišel za tajnika k dvorski kancelariji na Dunaji. Odtod se je l. 1865. šolski nadzornik vrnil v Zagreb, ter tu od l. 1874. do svoje smrti bil vladni svetovalec. Odkar se je hrvaško šolstvo postavilo na narodno podlago, »duša« mu je Jurković bil; on je delal osnove za vse šole, on jih je vodil, on jih je nadzoroval,